

Tehetetlenek

2012 február 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A Fidesz er?s emberei ma még fülig ér? szájjal vágják a Tarlós István hátralév? szolgálati idejét jelképez? centit, de egyáltalán nem biztos, hogy ha eljön, olyan vidám lesz az a búcsúbuli.

Nem tudom, végiggondolta-e már bárki a kormányzó párt környékén, hogy milyen következményei lehetnek annak,

ha kinyírják a saját maguk által jelölt f?polgármestert, és pusztán dacból, meg vezet? politikusokhoz kevéssé méltó infantilis kakaskodásból az út szélén hagyják a budapesti választókat. 2014-re gondolok természetesen, de ne szaladjunk ennyire el?re.

Nem mintha Tarlós Istvánnak nem lenne része a városháza és a kormány kapcsolatát jellemz? patthelyzet kialakulásában. Tarlós nehéz természet? ember, egy rakás – visszafogottan fogalmazva – furcsa figurával maga körül, ráadásul nehezen ért a finom utalásokból és nehezen boldogul a jobboldali belharcok húzd meg, ereszd meg világában. Ám 2006-ban és 2010-ben a Fidesz vezet?i gondolták úgy, hogy Tarlós István a megfelel? ember a „világvárost” dél-amerikai színvonalra zülleszt? Demszky Gábor leváltására. Hát akkor tessék jóíz?en fogyasztani azt a levest…

Ma mégis ott tartunk, hogy például az egyik örök riválisa polgármester alig leplezett kárörömmel ecseteli a tévében, hogy a szigorú brüsszeli döntnökök könnyen a Malév sorsára juttathatják a budapesti közlekedési vállalatot annak korábbi állami támogatásai miatt. A másik Fidesz-vezér meg cseppet sem mellérendelt viszonyt sugalló nyilatkozatával felszólítja a f?polgármestert, hogy ne csak a markát tartsa. Mindezt azzal egy id?ben, hogy a kormány átvállalja a megyei önkormányzatok adósságát, és napirenden van egyes városok tartozásainak, kétséges megfontoltsággal kibocsátott devizakötvényeinek a központi kifizetése is.

Budapesten az elmúlt másfél év folyamatos csipkel?désekr?l, alávágásokról, a szekértáborok egymásnak feszülésér?l és mindenekel?tt a f?várost illet? fejlesztési pénzek és céltámogatások elcsaklizásáról szólt. Nem leplezünk le szaftos bels? titkokat, ha a feszültség valódi okaként olyan jobboldali politikusok nyomulását nevezzük meg, akik magukat sokkal alkalmasabb f?polgármesternek gondolták volna Tarlós Istvánnál. Ugyanakkor ha így folytatják az urak, sem Tarlósból, sem másból nem lesz itt f?polgármester.

A nemzeti értékekre és a magasztos célokra az országos átlagnál amúgy is kevésbé fogékony f?városi választók (most hagyjuk azt a bizonyos panelhasonlatot) 2014-ben nem azt fogják nézni, hogy Tarlósnak vagy a riválisfideszeseknek van-e igazuk, hanem pusztán azt: rosszabbul érzik-e magukat Budapesten, mint 2010-ben vagy sem? És ha így haladunk, a válasz alighanem az igen lesz.
Én máris sértve érzem magam, amikor a hetes buszra felszállva a Ceausescu házaspár kivégzése után ébred? Bukarest vagy a NATO-bombázással sújtott, de még úgy-ahogy m?köd? Belgrád közállapotai fogadnak. Budapest ma majdnem ugyanolyan lehetetlen hely, mint Demszky alatt volt (a rendet és a tisztaságot illet?en azért történt

némi javulás). Mi sem jellemzi ezt jobban, mint az a kép, amely ma a M?egyetem rakpart elején fogad: jobbra a ma már nem is csigatempóval, hanem legfeljebb a tektonikus lemezek távolodásának sebességével épül? 4-es metró lejárata, balra, a folyó túloldalán pedig az egy éve elkészült, de használatba azóta sem vett új kulturális központ, a bálnaház. És bár a rivalizáláson túl a pénzhiány másik oka, hogy a parlamentben többségben lév? vidéki lobbi maga felé tereli a f?városi adóforintokat, nem tudom, hogy a vidéki ember büszkeségét nem bántja-e, amikor a Keleti pályaudvaron leszállva körbetekint a nemzet f?városán, pontosabban azon a gusztustalan répahányáson, amely évtizedek óta jellemzi Budapest egyik legforgalmasabb terének és az onnan induló Rákóczi útnak az arculatát. Manapság a fejlesztések is messze elkerülik a f?várost. Még egy nyomorult nyúlfarknyi villamosprojekt sem készülhet el. Ez az a város, ahol a kifizetett metrószerelvényeket évek óta nem képesek behozni, vagy legalább börtönbe zárni a szerz?dés aláíróit. A polgárok meg bakancsban indulnak munkába, hátha megint gyalogolni kell (metrózóknak a gázálarc is fontos útitárs lehet). És ahol egy filléres kék busz megvásárlása legfeljebb a pszichiáterek biciklibalesetét idézi: beszéljünk róla!

Budapest ma nem az ország, hanem a tehetetlenség f?városa. Ha nem tudnak kiegyezni az urak, ha ez a vissza nem tér? bizonyítási lehet?ség tényleg elveszik a jobboldal számára, könnyen a balliberálisok újabb gyötrelmes és fekélyes húsz éve következhet.
Huth Gergely - magyarhirlap.hu

Ajánló